

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 czerwca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 16 czerwca 2015 roku odmówił Z. S. prawa do emerytury na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że Z. S. nie spełnia warunków do uzyskania emerytury w myśl art. 27 ustawy emerytalnej oraz nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu wieku emerytalnego.

/decyzja - k. 4 plik II akt ZUS/

Z. S. uznając powyższą decyzję za krzywdzącą w dniu 23 lipca 2015 roku złożył od niej odwołanie, żądając wyliczenia emerytury przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Odwołujący wskazał, że jako osoba 73 - letnia spełnia przesłanki wskazane w art. 55 w zw. z art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w chwili przejścia na emeryturę osiągnął 65 lat, posiada okresy składkowe tj. 23 lata w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oraz 10 lat i 2 miesiące okresy składkowe w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 roku oraz otrzymuje emeryturę tylko z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Odwołujący wskazał, że wniosek, który złożył w dniu 16 czerwca 2015 roku dotyczył ustalenia kapitału początkowego oraz wyliczenia wysokości emerytury z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Podniósł, iż odpowiedź jaką otrzymał, nie zawiera informacji o kwocie naliczonej emerytury.

/odwołanie - k. 2/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie z dnia 5 sierpnia 2015 roku wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasową argumentację. Dodatkowo wskazał, iż decyzją z dnia 20 maja 2011 roku odmówił Z. S. prawa do emerytury na podstawie przepisów art. 27 i 28 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Organ rentowy wskazał, iż Z. S. udokumentował 10 lat, 2 miesiące i 9 dni okresów składkowych. Do stażu pracy nie uwzględniono okresów pracy w gospodarstwie rolnym rodziców przed ukończeniem 16 roku życia, jak również nie uznano do stażu pracy okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od dnia 2 grudnia 1958 roku do dnia 1 lutego 1967 roku, z uwagi na występujące braki w złożonej dokumentacji, co nie miało by jednak wpływu na udokumentowanie przez odwołującego 20 lat zatrudnienia. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uznał również okresu opłacania składek na ubezpieczenia społeczne rolników od dnia 1 lipca 1977 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku, bowiem zostały one zaliczone do uprawnień do pobieranej przez skarżącego emerytury rolniczej. Organ rentowy wskazał, iż Z. S. odwołał się od powyższej decyzji. Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 27 stycznia 2012 roku w sprawie o sygn. akt IX U 636/11 oddalił odwołanie wnioskodawcy, a Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 7 listopada 2012 roku w sprawie o sygn. akt III AUa 414/12 oddalił apelację skarżącego.

/odpowiedź na odwołanie - k. 4-4 odwrót/

Na rozprawie w dniu 16 marca 2016 roku pełnomocnik wnioskodawcy popierał odwołanie, oświadczając, że wnioskodawca po ukończeniu wieku emerytalnego nie pracował i nie kontynuował ubezpieczenia emerytalno-rentowego. Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowisko pełnomocnika wnioskodawcy oraz pełnomocnika ZUS: 00:00:47 – płyta CD k. 30/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca Z. S. urodził się w dniu (...).

/bezsporne, a nadto wniosek – k. 1-8 plik II akt ZUS/

Z. S. od dnia 1 stycznia 2008 roku ma prawo do emerytury rolniczej z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

/bezsporne/

Wnioskodawca nie pracował i nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu wieku emerytalnego.

/bezsporne/

W dniu 8 kwietnia 2011 roku wnioskodawca złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek o przyznanie prawa do emerytury na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

/bezsporne, a nadto wniosek – k. 1-6 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 20 maja 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił Z. S. prawa do emerytury na podstawie przepisów art. 27 i 28 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Organ rentowy wskazał, iż Z. S. udokumentował łącznie 10 lat, 2 miesiące i 9 dni okresów składkowych. Do stażu pracy nie uwzględniono okresów pracy w gospodarstwie rolnym rodziców przed ukończeniem 16 roku życia od dnia 2 grudnia 1966 roku do dnia 1 grudnia 1958 roku, okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od dnia 2 grudnia 1958 roku do dnia 1 lutego 1967 roku oraz okresu opłacania składek na ubezpieczenia społeczne rolników od dnia 1 lipca 1977 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku, bowiem zostały one zaliczone do uprawnień do pobieranej przez skarżącego emerytury rolniczej.

/decyzja – k. 36 plik I akt ZUS/

Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 27 stycznia 2012 roku w sprawie o sygn. akt IX U 636/11 oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji z dnia 20 maja 2011 roku. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że wnioskodawca udowodnił okresy pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od dnia 2 grudnia 1958 roku do dnia 1 listopada 1962 roku oraz od dnia 15 października 1964 roku do dnia 1 lutego 1967 roku, co jednak nie spowodowało spełnienia przez wnioskodawcę przesłanek przyznania mu emerytury na podstawie przepisów art. 27 i 28 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

/wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dn. 27.01.2012 r. – k. 43, uzasadnienie – k. 45-49 załączonych akt IX U 636/11/

Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 7 listopada 2012 roku w sprawie o sygn. akt III AUa 414/12 oddalił apelację skarżącego od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 27 stycznia 2012 roku.

/wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dn. 7.11.2012 r. z uzasadnieniem - k. 64-67 załączonych akt IX U 636/11 (III AUa 414/12)/

W dniu 16 czerwca 2015 roku Z. S. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury i obliczenie jej wysokości w myśl nowych zasad.

/bezsporne, a nadto wniosek – k. 1-8 plik II akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 30 czerwca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 16 czerwca 2015 roku odmówił Z. S. prawa do emerytury na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na to, że nie spełnił warunków do uzyskania emerytury w myśl art. 27 ustawy emerytalnej oraz nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu wieku emerytalnego.

/decyzja - k. 4 plik II akt ZUS/

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji zawartej w aktach rentowych oraz dokumentów przedstawionych w trakcie postępowania sądowego uznając je za wiarygodne i wystarczające do poczynienia przedmiotowych ustaleń. Stan faktyczny jest pomiędzy stronami w całości bezsporny, przedmiot sporu sprowadza się natomiast do ustalenia, czy wnioskodawca spełnia warunki niezbędne do uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Na mocy art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku Nr 748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki: w przypadku mężczyzn urodzonych do dnia 31 grudnia 1947 roku osiągnęli wiek emerytalny w wysokości 65 lat oraz mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący, co najmniej 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

Jak wynika z art. 55 ustawy wspomnianej ustawy, ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego

i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 roku, może być obliczona emerytura na podstawie art. 26 (emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183), jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Przytoczony przepis został umiejscowiony w rozdziale zatytułowanym ustalenie wysokości emerytur, o których mowa w art. 27-50e. Ustawodawca umiejscowił go w tym fragmencie ustawy, jako regulację poświęconą szczególnemu sposobowi wyliczenia emerytury. Przepis ten stanowi zastosowanie jedynie do ubezpieczonych urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949 roku i spełniających dodatkowo warunki takie jak: kontynuowanie ubezpieczenia po osiągnięciu wieku emerytalnego, a także złożenie wniosku o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 roku. Dla osób tych emerytura może zostać przyznana w wysokości ustalonej według starych zasad albo według zasad nowych, jeśli tym sposobem wyliczona okaże się wyższa. Przesłanki określone w analizowanym przepisie muszą zostać spełnione łącznie. Regulacja ta stanowi pewną preferencję w ustalaniu wysokości emerytury, polegającą na porównaniu emerytury wyliczonej starym i nowym sposobem (K. R., Stosowanie art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, Z zagadnień ubezpieczenia społecznego Nr 4 (2012)).

Stosowanie wspomnianego art. 55 rodziło problemy na etapie realizacji przysługującego z niego prawa. Wątpliwości powstałe na tle stosowania art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zostały rozstrzygnięte w orzecznictwie.

W uchwale z dnia 4 lipca 2013 roku, II UZP 4/13, którą Sąd w pełni podziela, Sąd Najwyższy uznał, że ubezpieczony urodzony przed dniem 31 grudnia 1948 roku, który po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego kontynuował ubezpieczenie i wystąpił

o emeryturę po 31 grudnia 2008 roku ma prawo do jej obliczenia na podstawie art. 26

w związku z art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, niezależnie od tego czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą. (OSNP 2013/21-22/257, Prok.i Pr.-wkł. (...), Biul. SN 2013/7/24-25). Stanowisko to powtórzono w wyroku Sądu Najwyższego z 10 lipca 2013 roku, II UK 424/12, LEX nr 1341674.

Przepis art. 55 ustawy o emeryturach i rentach został skierowany do ubezpieczonych spełniających warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, tj. urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949 roku, którzy spełniając warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, dalej kontynuowali ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu wieku przewidzianego w tym przepisie, co najmniej do końca 2008 roku. Z powyższego wynika, że tylko emeryt pobierający świadczenie emerytalne, który jest w dalszym ciągu, choćby nieprzerwanie, osobą czynną zawodowo i z tego tytułu kontynuuje obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe, zachowuje status ubezpieczonego spełniającego warunki do uzyskania najkorzystniejszego wymiaru należnego mu świadczenia emerytalnego, w tym do jego wyliczenia na zasadach kapitałowych, jeżeli emerytura obliczona na podstawie art. 26, jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej, gdy spełnił warunki wymagane w art. 55 tej ustawy, w tym złożył wniosek emerytalny po dacie wprowadzenia reformy systemu emerytalnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2013 roku, sygn. II UK 23/13, LEX nr 1474928).

Celem uregulowania zawartego w art. 55 ustawy emerytalnej było umożliwienie przeliczenia emerytury osobom, które pobierając świadczenie emerytalne, w dalszym ciągu, są, osobami czynnymi zawodowo i z tego tytułu kontynuują ubezpieczenia emerytalne

i rentowe. Konieczne jest zatem zachowanie statusu osoby ubezpieczonej (art. 4 ust.13 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych). Zgodnie z tym przepisem ubezpieczonym jest osoba podlegająca ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu określonym w przepisie o systemie ubezpieczeń społecznych. Z kolei przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych określają, kto podlega ubezpieczeniom społecznym. Nabycie statusu emeryta (art. 4 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) wiąże się z utratą statusu ubezpieczonego (art. 4 pkt 13 tej ustawy) tylko wtedy, jeżeli po przyznaniu prawa do emerytury, emeryt nie podlega obowiązkowym lub dobrowolnym ubezpieczeniom społecznym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2014 roku, sygn. I UK 345/13, LEX nr 1455228).

Stanowisko takie zostało również zaprezentowane w wyroku Sądu Najwyższego

z dnia 18 września 2014 roku, I UK 27/14, w którym wskazano, iż zasadnicze znaczenie dla zastosowania art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ma utrzymywanie przez osobę w nim określonej statusu osoby ubezpieczonej (art. 4 ust. 13 ustawy), oraz stwierdzić, że status ten zachowują osoby, które przeszły na emeryturę, jeżeli po przyznaniu prawa podlegają obowiązkowym lub dobrowolnym ubezpieczeniom społecznym (art. 13 i 14 u.s.u.s.). W konsekwencji, emerytura osób, które spełniły warunki przewidziane w art. 27 i pobierały świadczenia na wniosek złożony po dniu 31 grudnia 2008 roku powinna być wyliczona na podstawie art. 53 z uwzględnieniem art. 55 w związku z art. 26 ustawy, jeżeli po ukończeniu wieku 60 lub 65 lat podlegały ubezpieczeniom społecznym obowiązkowo lub dobrowolnie (LEX nr 1537287).

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wnioskodawca nie spełnia przesłanek nabycia emerytury na podstawie art. 27 analizowanej ustawy. Wnioskodawca urodzony w dniu (...), wiek emerytalny w wysokości 65 lat osiągnął w dniu 2 grudnia 2007 roku, jednakże nie legitymuje się stażem pracy w wymiarze co najmniej 25 lat.

Kwestia ta była już przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu w prawomocnie zakończonym postępowaniu w sprawie IX U 636/11, którym stwierdzono, że Z. S. nie spełnia przesłanek przyznania mu emerytury na podstawie przepisów art. 27 i 28 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż nie legitymuje się wymaganym przez te przepisy stażem pracy.

Ponadto podkreślenia wymaga, że skarżący nie spełnia także kolejnej przesłanki nabycia prawa do emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej, bowiem po osiągnięciu wieku emerytalnego nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego, czego nie kwestionował w toku postępowania, wprost wskazując, że po tej dacie nie wykonywał żadnej pracy.

W świetle powyższych rozważań, Sąd uznał, iż decyzja organu jest prawidłowa, zaś odwołanie od niej pozbawione podstawy prawnej i dlatego na mocy powołanych przepisów oraz w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. na orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy wraz z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie wniesienia apelacji

11.04.2016r.